

bejde, for at de hurtigst muligt kan blive anbragt i Scenerummet, naar dette er færdigt. Det er beregnet, at dette Arbejde vil tage $2\frac{1}{4}$ Aar, saaledes at det nye Operahus skulde kunne tages i Brug med Sæsonen 1921—22. Arbejderne ved det nuværende kongelige Teater kan for en væsentlig Del paabegyndes straks, uafhængigt af den daglige Drift, f. Eks. alle de scenetekniske Anlæg, saaledes at Teatret blot behøver at være helt lukket i Sæsonen 1921—22. Til den Tid skulde Casino-Huset jo være færdigt, saaledes at alle 3 Kunstarter i 1921—22 skulde kunne spille paa den nye Operascene i Amaliegade. Endelig skulde saa ved Begyndelsen af Sæsonen 1922—23 det hele være færdigt og Sondringen mellem de to Scener være fuldstændig gennemført. — Den endelige Ordning af vort kongelige Teater, som jo har været saa meget omdebatteret, og hvorpaa der har været kostet saa mange Tegninger og Planer og Artikler i de senere Aar, skulde da være tilendebragt, naar den danske Skueplads den 23. September 1922 kan holde sit 200-Aars Jubilæum.

Som det fremgaar af de som Bilag V og VI vedføjede Budgetter, har Ministeriet regnet med et noget større Antal aarlige Forestillinger, end man har nu, idet Ministeriet har ment, at en Del af Sommermaanederne kunde og burde medtages, ogsaa af Hensyn til Provinsbefolkningen, Landbefolkningen, som, naar den i disse Maaneder kommer til København, vel ogsaa kunde ønske at faa Adgang til at komme i Teatret. Skuespilhusets Billetpriser er i det væsentlige beregnede som nu, men Operahusets er beregnede noget højere, særlig for de dyrere Pladser. Skuespilhuset er i Budgettet beregnet med et Overskud af 288 600 Kr. og Operahuset med et Underskud af 137 500 Kr., saa at det samlede Budget for Driften af de to Huse skulde give et samlet Overskud af ca. 150 000 Kr. Til Sammenligning og Kontrolering af disse opstillede Budgetter er der paa Bilag VII fremsat en Oversigt over Indtægter og Udgifter ved det nuværende Teater for Aaret 1917—18. Ærede Medlemmer vil se paa Budgetterne, at medens Operaens opgivne aftenlige Indtægt for Aaret 1917—18 var 4 718 Kr., er der i det nu fremsatte Budget beregnet 6 000 Kr., og lige saa er der for Eftermiddagsforestillingerne, for hvilke Gennemsnitsindtægten i 1917—18 var 2 277 Kr., i Budgettet beregnet 3 400 Kr., det vil altsaa sige en højere Bereg-

ning. Det hidrører til Dels fra, at man tænker Biletpriserne i det nye Operahus sat højere op, og fra, at det nye Operahus kommer til at rumme nogle flere Tilhørerpladser. Derimod er for Skuespilhusets Vedkommende den aftenlige Indtægt beregnet lavere end nu. Da den i Aaret 1917—18 var 4 447 Kr., og den her budgetteres til 3 500 Kr., maa det antages, at man er paa den rigtige Side i enhver Henseende ved Beregningen, og ogsaa for Eftermiddagsforestillingerernes Vedkommende, ved hvilke Gennemsnitsindtægten er beregnet til 2 000 Kr., medens den i 1917—18 var 2 371 Kr., mener jeg, at man er i høj Grad paa den rigtige Side med Beregningen.

Der staaer da tilbage for mig at udrede Grundene til, at Ministeriet ved dette Forslag har fraveget den Retningslinie, som har været fulgt i de senest foreliggende Planer til Ordning af det kongelige Teaters nu ganske umulige Forhold. I de Planer, der i de senere Aar har været fremme, har Tanken med de to Scener, som man stadig gik ud fra maatte kræves, for at alle tre Kunstarter kunde faa nogenlunde tilstrækkeligt Arbejde ved Siden af hinanden, været den, at alle tre dramatiske Kunstarter skulde spille paa begge Scener, saaledes at Delingen mellem Scenerne foretoges under Hensyn til Stykkernes Egnethed for den ene eller for den anden Scene og saaledes, at man paa den store Scene kunde spille større dramatiske Ting og større Operaer og paa den lille Scene spille mere intime Skuespil og mindre Operaer, f. Eks. de mindre Mozart'ske Operaer. Det var Tanken i det Forslag, der var fremsat af Bygningsinspektør Martin Borch om en Scene i Tordenskjoldsgade med en Forbindelsesbygning til den nuværende Scene, og det var ligeledes Tanken i det af Arkitekt Bunch i min Ministertid udarbejdede Forslag, som nu almindeligt gaar under Navnet Dobbeltscenen, og som gik ud paa Indretning af en Talescene i Teatrets Magasinbygning med Inddragelse af Kolonnaden og et Par Ejendomme i Heibergsgade. Til Forskel herfra gaar den af mig nu forelagte Plan ud paa en fuldstændig Sondring mellem det reciterende Skuespil paa den ene Side og Opera og Ballet paa den anden Side. Til at foretage denne Forandring har jeg særlig tre Grunde, som jeg skal anføre:

Som første Grund vil jeg anføre, at hvis man tager Dobbeltsceneplanen med de to Scener, der begge bruges til alle tre